

Ved Sagens 1. Behandling i *Folketinget* udtalte Hartvig Frisch, Larsen-Badse og A. M. Hansen paa henholdsvis Socialdemokraternes, Det konservative Folkepartis og Det radikale Venstres Vegne Tilslutning til Lovforslaget. Derimod kritiserede Clausager som Ordfører for Venstre, at det blev Forbrugerne, der gennem en Fordyrelse af Sukkeret kom til at »betale Gildet«, og beklagede, at det ikke var lykkedes at faa De danske Sukkerfabrikker til at sætte deres opsamlede Reserver ind paa at holde Virksomheden i Gang i nogen Tid, indtil man kunde se, hvordan Vilkaarene for Sukkerproduktionen vilde udvikle sig. Han skitserede dernæst til Overvejelse i Udvalget en Plan, der dog Sigte paa: at hindre en kunstig Fordyrelse af Sukkeret, at berøve Fabrikkerne Særfortjenesten ved den lave Raasukkertold, at give Roedyrkerne en Overpris for Roerne i en Lavkonjunktur, men lade dem betale under en Højkonjunktur og at søge saa nogenlunde Dækning for, hvad det i Øjeblikket vilde koste Staten, gennem en Forhøjelse af Chokolade- og Sukkervareafgiften. Paa Retsforbundets Vegne erklærede Hans Hansen, at Partiet ikke kunde gaa med til Forslaget paa det foreliggende Grundlag; et Forslag, som Retsforbundet skulde kunne gaa med til, maatte indeholde Sikkerhed for, at Sukkerprisen ikke kunstigt forhøjes, og at der ikke gennem Lov tilsikres Sukkerkapitalen et bestemt Udbytte.

I Udvalget samledes et *Flertal* (Socialdemokrater, Radikale og Konservative) om at indstille Lovforslaget til Vedtagelse med enkelte af Ministeren tiltraadte Ændringer, der gik ud paa: at indføje Ordet »Sirup« i Begyndelsen af § 3, at undtage Færøerne fra Lovens Omraade og at bringe Bødestemmelsen i Overensstemmelse med den nye Straffelov. Da Lovforslaget imidlertid, som det hedder i Betænkningen, kun indeholder en Bemyndigelse til Ministeren, »medens den egentlige Ordning med Sukkerfabrikker og Roedyrkere findes i Bemærkningerne«, havde Udvalget ved Samraad med Ministeren nøjere gennemgaaet det foreliggende Grundlag for Kontrakt mellem Staten og Fabrikkerne, og Flertallet — paa dette Punkt dog med Undtagelse af Hendriksen — henstillede derefter til Ministeren eventuelt at forøge Prisen 32 Ø. pr. kg Melis med $1/2$ Ø. samt i Tilknytning dertil at forøge den højeste Pris i Overenskomstperioden til 37 Ø. (Ved denne Forøgelse har man ønsket at skabe Mulighed for Ministeren for at imødekomme dels Ønsker fra en Række Roedyrkere i forskellige Egne om *Fragtlettelser*, dels i Almindelighed Ønsket om en bredere Margen for den forventede Tantième til Dyrkerne). — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Sukkerprisens Højde under eventuelle Ændringer i Vekselkurserne havde Ministeren givet Tilsagn om, at han overfor væsentlige *Ændringer af Valutaen* vilde »være rede